

riflede Kanoner, men Alt dette hjælp ikke; de maatte bukke under for Østerrigernes svagere Flaade med dens gammeldags Kanoner, blot fordi de manglede Organisation og Øvelse.

Der er ikke i Lovforslaget lagt nogen Plan for de Skibe, hvoraf Flaaden for Fremtiden skal bestaae, og jeg troer, at dette er fuldkommen rigtigt. Bestemmelsen heraf anseer jeg overhovedet for en Administrationsag, som ikke hører hjemme i en Lov om Marinens Organisation, og det vil, som det ved Lovforslagets Forelæggelse blev bemærket af den høitærede Marineminister, være en Umulighed at lægge en Plan for Flaaden, navnlig under de nuværende Forhold, idet Materiellet i de sidste 20 Aar har været underkastet saa store og hurtige Omflistelser; en saadan Plan vilde derfor ikke gjælde i mere end 2 til 3 Aar. Man seer, at der i den største maritime Stat i Europa, England, hvert Aar fremkommer nye Skibe, som i Formen ere høist forskellige fra, hvad man tidligere har havt. Forsvarskommissionen har opstillet en Skitse, som man maaskee kan kalde det, eller en foreløbig Plan, hvorefter den har tænkt sig Flaaden udviklet i de nærmeste 10 Aar, og dette har ogsaa været nødvendigt, for at den kunde have et Udgangspunkt for den hele Organisationsplan; men det kan ikke for Marinen være Andet end et Exempel eller en Tanke, som man ikke paa nogen Maade har meent skulle slaaes fast. — I Commissionens Betænkning har et Mindretal, bestaaende af eet Medlem, nemlig den ærede Folketingsmand for Frederiksberg Amts 5te Valgkreds (V. Christensen) givet et særligt Votum, og jeg skal et Dieblif tillade mig at opholde mig derved, da jeg troer, det trænger til en noget nærmere Betragtning. Det ærede Medlem klager over, at Fleertallets Forslag gaaer ud paa at udvikle en væsentlig søgaaende Flaade, men ikke paa at anstaafe mindre dybtgaaende og mindre bekostelige flyvende Batterier, som de Ericsonske Monitorer. Jeg troer imidlertid, det ærede Medlem gjør Fleertallet uret, naar han siger, at dets Forslag gaaer ud paa en væsentlig søgaaende Flaade, thi det har ikke forlangt Andet, end at Skibene ere saa søgaaende, at de kunne gaae i Østersøen og Belterne, og der maae de dog

kunne komme, da det vil blive Hovedstationen for deres Virksomhed. Da det, som Commissionen meget rigtig bemærker, vilde blive altfor kostbart for os at holde en Flaade, der kunde være saa sødygtig som her nævnt, og en anden mindre Flaade, som kunde holde sig langs Kysterne samt i de mindre Farvande, er det allerede dermed givet, at vi ikke kunne have saa meget smaa Fartøier. Naar Mindretallet forlanger, at vor Flaade skal bestaae af mindre dybtgaaende og mindre bekostelige Batterier, er dette Udtrykket for en Anskuelse, som ofte gjør sig gjældende; den er flere Gange bleven fremsført her i Salen, ligesom man ofte kan høre den udtale andetsteds, og jeg troer derfor, jeg bør opholde mig et Par Dieblifke herved. Det synes virkelig, at de, der udtale sig saaledes, have en uklar Forestilling om dette Slags Skibe; de skulle være meget smaa og meget billige, men dog gjøre en ganske forstrækkelig Virkning ligeoverfor Tjenden. Man har egentlig ikke nogen klar Forestilling herom, men man troer at have givet en tilstrækkelig Betegnelse ved blot at nævne det vædselsvækkende Navn „Monitor“. Jeg skal ganske foreløbig bemærke, at det dog vilde være meget forunderligt, om vi hertilands skulde kunne frembringe Noget, som ingen anden Marine har kunnet frembringe, men dernæst skal jeg bemærke, at de Hovedbetingelser, man nuomstunder stiller til et virkeligt Krigsskib, nemlig en stor Hastighed og et stærkt Pantser, sætter en megen stærk Grændse for den Lidenhed, hvortil man kan komme. Dette lader sig fuldkomment mathematisk bevise, men jeg skal naturligtvis ikke her indlade mig paa Mathematikens Gebeet; jeg skal kun bemærke, at det Skib, vi nu staae i Begreb med at bygge paa Værftet, vil blive circa 40 Fod længere end vore gamle Linieskibe, og medens det kun faaer det høist nødvendige Pantser, vil det dog koste omtrent 1 Million Rigsdaler. Dette er det mindste Skib, man kan frembringe; det vil kun komme til at føre 2 Kanoner, og det vil dog i Kostbarhed stille sig lige med vore gamle Linieskibe. Vi have ogsaa seet Monitorer her i vore Farvande, f. Ex. en spensk. De ere ikke saa lidt længere end vore nuværende Struefregatter; de have netop det tilstrækkelige Pantser; de ere saa dybt-